Ч. 10 (13.908). Львів, вівторок 15. січня 1935. Pocztowa opłata opłacono ryczałtem. Рік LVI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло“ Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·50 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці і заокр. Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр. Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол. Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей. Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції 29-41.
„ Друкарні 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Поклін піонірам.

Ювилейне свято з нагоди 25-ліття чит. „Просвіти“ в Замарстинові.

В неділю 13. січня ц. р. читальня „Просвіти“ в Замарстинові уладила ювилейне свято з нагоди 25-ліття свого істнування, яке перемінилось у величаву просвітянську манїфестацію українського громадянства цієї старої дільниці города Львa. І церкву св. Параскеви (Пятниць), де в год. 10-ій передполуднем о. сов. Туркевич з о. Капітанюком відправили торжественну Службу Божу і гарно прикрашену домівку читальні виповнило вщерть місцеве громадянство та представники наших центральних установ. Добре обдуману і з чуттям виголосив проповідь о. Г. Костельник, яка зробила сильне враження. Підчас богослуження співав мішаний хор, на академії гарно відспівавний мужеський хор „Трембіта“ під проводом В. Панасюка. Найкраще випали пісні „Гуляли, гуляли“ і „Огні горять“ з теноровим та барітоновим сольом І. Волошина та В. Матіяша. Академію започаткував хор піснею „Зазвенімо“. З черги виголосив привітну промову заступник голови читальні Лев Лозинський. Після нього виголосили привіти голова Матірнього Товариства проф. І. І. Брик, М. Дужий від філії „Просвіти“, посол д-р С. Біляк від Народньої Організації та представники львівських читалень „Просвіти“. Зпоміж декламацій безперечно найкраще випала спеціяльно написана на це свято рецитація „На ювилей“, яку з чуттям і темпераментом виголосив сам молоденький автор Святослав Ольшенко-Вільха. Не менше сильне враження між присутніми залишила рецитація нарису „Піонірі“ Е. Череваня, яку теж виголосив сам автор та реферат О. Когута. Академію закінчила не менше вдала інсценізація „На стрічу сонцю золотому“ у постановці О. Когута. Ця символічна картина, яка зясувала присутнім цю незатерту ролю „Просвіти“ в житті нашого народу, викликала бурю оплесків. Ціла академія зробила якнайкраще враження, тимбільше, що на її програму склались твори самих членів читальні, але всеж таки на будуче не слід протягати і найкращої програми задовго (академія тягнулася понад три години!). Підчас богослуження і перед академією представники установ, преси і члени читальні вбивали цвяшки у пропамятний щит.

З буджетової комісії сойму.

Промова посла Пеленського.

У суботу на пополудневому засіданні соймової буджетової комісії радили над буджетом м-ства комунікації.

Пос. Пеленський говорив про реґуляційні роботи при ріках, головно в Карпатах, де щорічні виливи довели населення до нужди. Персональна політика м-ства замітно протиукраїнська, бо майже ніякий українець не остав уже в державній службі. Українським товариствам відмовляють полекш при подорожі, а такі полекші мають інші товариства. Те саме зі зїздами. Відмовили полекші на Кооперативний зїзд, зате москвофільські організації з царськими відзнаками одержали полекші. Як був всесвітній зїзд українських жінок, на який замовили та заплатили цілий спеціяльний поїзд, то в останній хвилині того поїзду не дали. При святах Гуцульщини не іде про туристичні, лише політичні цілі. Ті свята деморалізують населення, якому платять за участь у тих святах. Та це все минається з цілю й шкода грошей, бо гуцули остануть тим, чим є.

Мін. Буткевич, відповідаючи на промову пос. Пеленського, сказав, що міжнародній зїзд українських жінок розіслав запрошення в українській та французькій мові, які повідомляли, що „зїзд відбудеться в Станиславові, українська територія — actualment sur la Polodne“. — Чи такий зїзд має субвенціонувати міністр комунікації та чи п. посол Пеленський думає, що воно є в порядку, коли вносять із того приводу претенсії до польського міністра?

Пос. Бурда (ББ): До Берези Картуської за таке!

Міністр відчитує назви українських організацій, які скористали зі знижок. Колиж якінебудь організації відбуватимуть зїзди під такими авспіціями, знижок не дістануть.

Від 1.го січня 1935 р. всі розумні мами і господині порадять своїм дітям і своїй домашній прислузі складати свої ощадности на **преміїні книжечки**

В Кооперативному Банку „Дністер“

ЛЬВІВ, вул. РУСЬКА ч. 20., на які по році можуть припасти нагороди від 25—100 зол

Плебісцит у Сарщині.

ЯК ВІДБУВАЛОСЯ ГОЛОСУВАННЯ

Голосування відбувалося так: Голосуючих впускали до льокалю по три. Кожний голосуючий давав предсідникові свою виборчу леґітимацію та документ ідентичности. Предсідник оголошував число леґітимації, а протоколянт справджував назвище. Коли все зґоджувалося, предсідник комісії давав голосуючому виборчу картку й коверту та вказував на одну з ізоляційних кабін. Там голосуючий вписував хрестик при одному з трьох питань: 1) вдержання теперішнього правного стану, 2) прилучення до Франції, 3) прилучення до Німеччини — та віддавав коверту предсідникові, а цей вкидав її до урни. Документ ідентичности після остемплювання віддавали голосуючому а виб. леґітимацію задержувала комісія.

СМЕРТЬ ПРИ ГОЛОСУВАННІ.

У Бекинґені велике враження викликала смерть жінки, яка після віддачі голосу, мабуть наслідком великого схвилювання померла на серце.

ГОЛОСУВАННЯ СКІНЧЕНЕ. УРНИ ВІДВЕЗЛИ.

Голосування в Сарщині закінчилося в усіх льокалях в год. 20-ій. Після голосування зладили протоколи й опечатали документи. Около 22-ої години почався транспорт урн із виборчими картками. В Сарбрікені урни перевезли до „вартбурга“ (ратуша), де їх перераховували в понеділок. Урни перевезли вантажними автами, ескортованими військовими автами, що мали скоростріли. Урни з інших місцевостей так само перевезли до залізничих стацій. Авта були освітлені рефлекторами ескортуючих авт. Нічю урни з провінції перевезли поїздами до Сарбрікену. В кожному поїзді була ескорта англійського, італійського, шведського або голяндського війська.

НЕОФІЦІЯЛЬНИЙ ВИСЛІД: 80 ПРОЦЕНТ ГОЛОСІВ ЗА НІМЕЧЧИНОЮ.

Предсідник плебісцитової комісії Сари переслав секретареві Ліґи Націй телеграму, що голосування та транспорт урн із голосами відбулися нормально й спокійно.

Аґ. Райтера повідомляє із Сарбрікену: Обрахунок голосів почався точно в год. 17. і тривав усю ніч. Сподіються, що вислід плебісциту подадуть до відома у вівторок в 7. год. рано, та це не певне. Голоси мають обрахувати двічі. Деякі плебісцитові знавці кажуть, що висліди голосування устійнені будуть щойно в год. 9. рано.

ПАРИЖ, 14. І. ПАТ. Згідно з вістками, які прийшли до офіціяльних французьких кол, за поворотом Сарщини до Німеччини заявилося в неділю около 80 прц. голосуючих.

ЯК РАДА ЛІҐИ ПОЛАГОДИТЬ СПРАВУ САРЩИНИ.

Із Женеви повідомляють, що в кулюарах Ліґи говорять на тему, як Рада Ліґи полагодить справу Сарщини. Загально думають, що коли за поворотом до Німеччини заявилося більше як 70 прц. голосуючих, то Ліґа ще в цій сесії, а навіть цього тижня заявиться за злукою Сарщини до Німеччини. Трудноші та проволока моглиб виринути, колиб 30 прц. голосів упало за вдержанням статус кво. Тоді можнаб рахуватися з поділом Сарщини на дві частини. Одна припалаб Німеччині, друга булаб під суверенністю Ліґи й тут евентуально моглиб схоронитися ті, що голосували проти Німеччини.

ФРАНЦІЯ ГОТОВИТЬ ЗАХИСТ ДЛЯ ПРОТИВНИКІВ НІМЕЧЧИНИ.

„Лібертé“ навязуючи до приготування фр. уряду для 40.000 утікачів із Сарщини зазначує, що ті зарядження не повинні означати, що Франція зреклася прав до Сарщини, які вона має на основі версайського трактату.

СЬОГОДНІ ОФІЦІЯЛЬНО ОГОЛОСЯТЬ ВИСЛІД.

БЕРЛІН, ПАТ. Нім. Інф. Бюро повідомляє зі Женеви: Згідно з вістками із секретаріяту Ліґи Націй повний та офіціяльний вислід голосування в Сарщині оголосить женевське радіо у вівторок в год. 8. рано. Рівночасно або трохи пізніше висліди голосування подадуть друком, після чого женевська надаюча радіостація Ліґи оголосить цей вислід іще раз. Секретаріят Ліґи підкреслює виразно, що ні в Сарбрікені ні в Женеві ніяких вісток у справі плебісциту не оголосять перед 8. год. рано вівторок.

РАДІСТЬ У НІМЕЧЧИНІ.

БЕРЛІН, ПАТ. Хоч висліди голосування в Сарщині оголосять щойно вівторок рано, німецька преса вже в понеділок повідомляла про велику перемогу. Вчасним ранком появилися надзвичайні видання, які звідомляли, що в ріжних місцевостях голосували на 100 прц. за Німеччиною. В Німеччині в усіх містах уставили голосники на площах і зал. стаціях, що надаватимуть трансмісію зі Женеви. Безпосередньо після оголошення висліду буде манїфестація в осідку німецького радія, підчас якої промовить Гітлер а заяву зложить мін. Ґебельс. У деяких дієцезіях епископи приказали, щоб вівторок дзвонити в дзвони від год. 12—13. Відозви взивають берлінське населення, щоб святочно витало надзвичайні поїзди, що везтимуть тих, які голосували в Сарщині.

ПОСТИШЕВ ЗАПОВІДАЄ ДАЛЬШЕ НИЩЕННЯ УКРАЇНИ.

МОСКВА, 14. І. ПАТ. Оголосили промову представника центральної влади на Україні Постишева, яку він виголосив 11. січня в Києві на зїзді українських совітів. Бесідник підкреслив конечність боротьби з останками націоналістичних і троцькістських ґруп і взивав до якнайбільшої сторожкости, головно на хліборобському та культурно-освітному відтинку. Бесідник зазначив, що націоналістичні елементи заподіяли в часах саботажів великі школи колективізації та гостро осудив випадки ліберального трактування всякого роду революціонерів.

„Правда“ додає, що на Україні ніколи не згасне ненависть до гнобителів. Українські люди, націоналісти Лівицькі та Скоропадські ніколи не побачать соціялістичної української землі.

ВИ НЕ МУСИТЕ ПІДПИСУВАТИ ЗАЯВУ НА ПОЗИЧКУ РІДНІЙ ШКОЛІ, ЯКЩО ВПЛАТИТЕ ВІДРАЗУ ГОТІВКОЮ.

Африканська екзотика й европейські справи.

Сутички на території Абісинії та ідилля у Лізі Націй.

5. грудня прийшло у далекій Африці до кривавої сутички між італійцями та абісинцями. Італія має у сусідстві Абісинії кольонії Еритрею і Сомальський край, але її кольоніяльні апетити простягалися все м. і. і на Абісинію. Згадана сутичка поставила рубом цю справу, бо обидві сторони, Абісинія і Італія, роздули її до розмірів мало не якоїсь нової великої війни. Нас ця історія нічогісінько не цікавилаб, колиб не та обставина, що та абісинська справа може послужити як клясичний приклад, як найріжнородніші проблеми у світі стоять у взаємному звязку і як деякі дуже далекі, на перший погляд, інтереси можуть впливати на хід справ — дуже близьких.

Сутичка італійських та абісинських військових частин сталася біля місцевости Валь-Валь, яка на політичних мапах Африки зазначена безперечно як територія цісарства Абісинії. І коли у цій сутичці взяли участь по італійській стороні навіть танки й аеропляни, то Абісинія слушно жаліється, що Італія нарушила незайманність її території. Тимчасом Італія заявляє, що місцевість, де мала місце сутичка, належить до італійського Сомальського краю, а на доказ покликується на згаданий факт, що італійські частини не прийшли туди в останньому часі, лише стояли там віддавна, ніколи з цього приводу абісинці не авантурувались та взагалі щойно тепер зголосили неоправдані претенсії, підступно нападаючи на італійців.

Фактом є, що дійсно обидві держави жили у розмірній згоді, ба навіть у серпні 1928 р. підписали умову приязни. Фактом є теж, що в Африці донині кольоніяльні і державні границі ще дуже плинкі. Наприклад саме у листопаді м. р. англійська комісія визначувала границі поміж Абісинією та англійською частиною Сомалі. Тодіто італійський військовий командант запротестував проти того, щоби комісія і її абісинська військова ескорта вешталися недалеко італійських посілостей. Англійський голова комісії зголосив протест проти такого становища італійця і вернувся, а абісинська ескорта (яких 1000 осіб) залишилась на місці. Швидко прийшло там до сутички з убитими і раненими.

Словом, Італія вистосувала до уряду Абісинії гостру ноту, домагаючись повної сатисфакції: маніфестаційно поздоровити італійський прапор, покарати винуватих, дати відшкодування за вбитих і ранених і т. п. Абісинія з свого боку зажадала передати справу конфлікту третейському судові. Але італійський уряд відкинув це домагання, заявляючи, що справа така ясна, що нема тут ніяких сумнівних точок. На те Абісинія переслала до Ліги Націй ноту протесту, звертаючи увагу Лізі на „поважну ситуацію, яку витворили італійські атаки".

Справа тому неприємна для европейських дипльоматів, що обі сторони, Італія і Абісинія, є рівноправними членами Ліги Націй. А що в Европі находиться досить спірного матеріялу, появилися у пресі відразу звістки, що спір за Абісинію може довести у Женеві до ріжних несподіванок. Річ у тім, що й безпосередньо ця справа зачіпає ріжні кольоніяльні амбіції, а кольоніяльна великодержавна політика — це окрема ділянка історії міжнародніх відносин. На пограниччі Абісинії зустрічалися віддавна апетити Італії і Франції. І коли Абісинія опинилася у Женеві, як рівноправний член тої інституції, то також лише завдяки Франції, яка грала ролю протекторки Абісинії — проти Італії. Через те й Італія пошукала собі союзника в Англії, яка у спеціяльному договорі з 1925 року проголосила своє „дезінтересман" щодо італійських змагань у напрямку Абісинії, затримуючи за собою лише джерела Нілю. Однак фактично цієї справи не можна би управильнити без порозуміння з Францією.

Аж ось кілька днів тому у римських пактах Франція зрадила Абісинію: признавши Італії більшість акцій у залізниці, яка від берегів моря веде до столиці Абісинії, тим самим віддала Франція Абісинію у сферу впливів Італії. Тим самим відпали всякі комбінації, які могли виринути на терені Ліги, бо той чинник (Франція), який міг вести явну чи закулісову кампанію проти Італії, використовуючи абісинську скаргу як притоку, — нині відпав.

Римський пакт франко-італійський створює для Абісинії цілком нову ситуацію. Абісинія опинилася тепер перед безпосередньою небезпекою втратити рештки своєї — і так куцої — самостійности. Те, що для замирення Европи спасенне — для миру в Африці дуже небезпечне...

Дешевий місяць
у **БЛАВАТНОМУ БАЗАРІ** — Львів, Боїмів 12.
Усі товари по революційних цінах
Для прикладу: штрукси 1·80, флянели 60 сот. перкаль на 70 сот. Полотна 55 сот.

З польської преси.

Відгуки „канібальської дискусії" проф. Ґрабського й проф. Ґломбінського.

У нинішньому числі „Курєра Львовского" (з 12. ц. м.) маємо велику статтю третього ендецького лідера на львівському ґрунті, б. посла д-ра Яна Перацького, на ту саму тему: „Болючі питання" проф. Ґрабського". Автор лише доповнює виводи проф. Ґломбінського, доказуючи, що в більшості випадків Ґрабський або не дочитав до кінця статтей, на які обурюється, або фальшиво їх зрозумів, або просто переборщив значіння публіцистичних виступів молодечих ендецьких публіцистів. Закінчує п. Перацький увагою, що „маю глибоке переконання, що „отвертий лист" проф. Ґрабського виринув з непорозуміння та палкости темпераменту такого дуже заслуженого діяча". Цей висновок і досить зідливі уваги, чому проф. Ґрабський вибрав форму аж прилюдного виснювання його „сумнівів", вказує на незовсім прихильний відгук, що його викликав „темпераментний діяч" своїм виском.

Одночасно, мабуть щоб успокоїти ряди сірих ендеків, що ендецький провід ще не продав себе і своїх канібальських апетитів українцям, редакція „Курєра Льв." оголошує „Програмові засади Сторнніцтва Народового у справі Східньої Галичини, рішені у 1934 р. Окружною Управою та приняті до відома Головною Управою".

Ті тези справді повинні вспокоїти п. Ґрабського і його найбільш беззастережних звеличників. Зараз у першій точці кажеться, що треба змагати

„до постійного скріплювання чисельної, культурної і господарської сили та суцільности і підприємчивости польського населення, осілого на цій польській землі, як природного відповідального господаря у цьому краю, та одночасно головної ґарантії його тісного звязку з Річипосполитою..."

Далі: „...Треба остаточно занехати всяких федералістичних видумок та проектів ввести територіяльну автономію у Східній Малопольщі для згаданого вспокоєння „українських" сепаратистів, бо всі такі помисли і проекти суперечать життєвому інтересові польської держави, а у Східній Галичині ослаблюють духову силу польського населення з користю для сепаратистів..."

Є серед тих постанов також знамениті фрази того рода як про „руску людність української партії" (так!), є там постанови про забезпеку всякими штудерними способами голосу навіть найменшій частині поляків у самоуправі, про штучну підтримку всьому польському, про упривілеєння польської мови навіть на терені, на якім не живе ні один поляк, про повне знищення українського шкільництва та залишення як ласку „утраквістичної" школи для дітей у місцевостях, де безоглядна у-

Камізельки, пульовери, рукавички і вовняні шкарпитки поручає фірма
Зиґмунт Залеский — Львів,
вулиця Боїмів ч. 4. 47/83 30—60

М. ВОЗНЯК. 2

У спадщині по давно колишньому новоріччі.

(Докінчення.)

А ось іще один приклад, зразок колядки дівчині, з Зазулинець:

Гой, в місті Бару, в богацькім домі,
Там сі вбирала ґречная панна
По пояс сріблом, по землю злотом.
Та як ся вбрала, до церковці йшла,
До церковці йшла, як ясна зоря.
Там пани стояли, шапки здіймали,
Шапки здіймали, її ся питали:
Ци ти царівна, ци ти крулівна?
Я ні царівна, я ні крулівна,
Я панночка, мамчина дочка,
Мамчина дочка, як калиночка.

Невже аж від римлян треба було славянам переймати вороження й побажання якогось нового року, невже славяни не почипали на весну нового року? — може хтось закинути. Так, славяни витали весну, коли по лютому холоді наставала відлига й наповнювала їх новою надією, але розуміння року було їм чуже, бо на його означення не мають одної спільної назви. Поняття року зродилося щойно пізніше.

І другий закид може зродитись у когось. Таж колядки звязані з Різдвом, а не з новим роком, може хтось заопонувати. Тут треба зазначити, що дуже довгий час був день 25. грудня властивим новим роком і тому й давноколишнє колядування злилось із різдвяними святами.

Злившись із Різдвом, з одного боку стягнули коляди переслідування духовенства на себе, з другого почали приймати в себе елементи чисто релігійних пісень, складаних на Різдво Христове. З заходу через Польщу і словацько-чеські землі прийшли також на нашу землю релігійні пісні цього роду, звані піснями на Різдво або набожними піснями на Різдво, як показують їх найдавніші закріплення на папері з XVII. в. Прийнявши від набожних пісень на Різдво багато з їх змісту, дали коляди їм свою назву так, що сьогодні чисто механічно мають давні коляди назву колядок, а пізніші, набожні пісні на Різдво, коляд. Найдавніший запис колядки маємо з кінця XVII. в. в співанику Бернацького.

Сама орґанізація колядників — це спадщина по колишніх професійних мандрівних носіях колядної пісенности, скоморохах і інших професіоналах. Назва сіл Скоморохами показує, якими популярними були колись вони на нашій землі.

Яке місце займає українська колядна пісенність у словесності, звязаній з Різдвом Христа в усій Европі, має український читач від двох років на таку тему й українську книгу, а саме зроблену порівняльною історично-літературною методою працю д-ра Іларіона Свєнціцького п. з. „Різдво Христове в поході віків (Історія літературної теми й форми)" у виданнях Українського Національного Музею у Львові. Автор пішов у своїй праці слідами двох своїх великих попередників Олександра Потебні й Олександра Веселовського, та й дорогій памяті своїх учителів і провідників і присвятив свій трохи не тридцятьлітній труд.

У девятьох розділах рясно ілюстрованої книги використана широка европейська література предмету. Змалював тут дослідник ріст різдвяної теми, виказав як зародилась церковна дія поклону пастухів і маґів, далі перейшов до еволюції різдвяної теми в народній пісенности романсько-ґерманського світу, а потому до західно-славянського світу й ширше занявся дослідом різдвяної словесности на землях над Адрійським і Чорним Морем, щоб найширше спинитись на різдвяній пісенності на землях східного славянства. Авторова систематика мотивів українських колядок і щедрівок велить зробити висновок, що в нашій колядній пісенності маємо такий архів нашої традиційної словесности, як у наших старих літописах для памяток старого українського письменства.

Після тяжкої праці д-ра Свєнціцького нема вже для дальших дослідників повороту до давніх романтичних байок і буянь на цю тему, а є вдячна праця дальшого досліду й тільки досліду. Бажанням, щоб взялися нові дослідники української колядної пісенности і щоб її велику поетичність краще ніж досі використано в літературних писаннях, і кінчу оці рядки.

країнська більшість, про польські підручники, перекладені лиш на українську мову для українських дітей і т. д. і т. п.

Але мабуть шпилем політичної і наукової ендецької мудрости є така постанова:

„...Треба занехати вживання назви „українці" на означення руської людности, тому, що ця назва не має історичної підстави (!!) і була накинена (!) рускому людові (слова „нарід" не найдете. — Прим. Ред.) підчас світової війни рускими сепаратистами з метою відірвати Східню Малопольщу від Польщі. Треба приступити до скасування окремішньої руської азбуки у школі, часописах (!) та в офіціяльних оповіщеннях, і змагати до повного зрівнання обох календарів..."

Ця програма справді така пророчиста, що з. Грабський може спокійно спати: ані старі ані молоді ендеки не спроневірились його засадам.

Дешеві білі дні
з 40% знижкою ціни уладжує **Галицький Магазин Новин.** — Галицька 15. — 15.000 штук полотен по цінах нижче фабричних.

Економічний огляд.

Українська хроніка.

НАША ГОСПОДАРСЬКА ПРЕСА В НОВОМУ РОЦІ.

З вдоволенням треба підкреслити, що в новий рік увійшли ми з тою самою кількістю господарських періодиків, якою закінчили ми старий рік. РСУК дальше видає свої два органи: економічно-суспільний місячник **„Кооперативна Республика"** і масовий тижневик **„Госп. Кооп. Часопис"** (багатотиражник „Кооперативна Родина" поминаємо, бо він змістом своїм не є господарський). Журнал „Кооп. Респ." у 1. числі приніс статтю **І. Витановича** про Грушевського і скорочений реферат **д-р Х. Кононенко**, який вона читала на Жін. Конґресі, п. н. „**Економічна незалежність жінки**". „Г. К. Ч." у подвійному числі (1-2) приніс цілу низку статей відомих наших кооператорів. Найцікавішою з них уважаємо **„Завтра нашого промислу" М. Корчинського**, хоч з усіми виводами автора беззастережно не можемо погодитись.

З інших господарських періодиків згадаємо **„Кооперативне Молочарство"**, що ввійшло в Х-ий рік істнування. Перше число за цей рік, як усі його попередники, строго ділове своїм змістом. Теж саме і **„Сільський Господар"**.

З некооперативних видань згадаємо двотижневик **„Торговля і Промисл"**, орган Союзу Українських Купців і Промисловців. Появлятися він буде і дальше кожного другого тижня. Також згадаємо варшавський **„Пром.-Торговельний Вістник"**, який в останніх місяцях не вийшов, але мабуть незабаром знову правильно появлятись буде.

Звизли ми вже теж до річників Українського Економічного Бюра в Варшаві. Досі появилось їх два (рр. 1933 і 1934). **„Третій Річник"** появиться дещо припізнено. Принесе він багатий інформаційний і статистичний матеріял.

Треба підкреслити, що наша політична преса в минулому році ще більше ніж у попередніх роках, звертала увагу на справи економічні. Вона не тільки реєструвала ріжні факти з господарського життя, але теж принесла кілька цінніших статтей засадничого характеру.

Як відбуваються і чим кінчаться москвофільські зізди.

На днях відбувся в Мукачеві на Закарпатті шумно заповіданий *„зізд карпаторусского студенчества"*. Як повідомляє „Русскій Народный Голосъ", із загального числа 200 студентів у зізді взяло участь ок. 30. Поза ними було там до 50 інтеліґентів та кількасот селян, стягнених на зізд або т. зв. автономістами, або націоналістами-фенциківцями. Отже у студентському зізді не було й десятої частини студентів серед його учасників.

На тому зізді було безліч привітів, зате просто *ніякої ділової праці*. А в часі дискусії над рефератами, коли представники аграрної партії сен. Бачинський і посли Щерецький та Прокоп покинули зізд під свисти присутніх, а сенатора Цуркановича студенти скинули зі сцени, звідки він хотів промовляти, — *прийшло до бійки*. Билися між собою всі, а найбільше фенциківці з автономістами. В повітрі літали крісла і столики, а неодин учасник обірвав штовханця і втік зі „зізду" з меншим чи більшим „ґудзом".

Тому, що покликана поліція не була в силі приборкати пристрасти того „студентського" зізду, вирятував справу... Федь Романець, член „Автономного Земледільського Союзу". Він виліз на стіл і разом з кількома прихильниками став співати підкарпатський гимн *„Подкарпатскії русини"*. Цей гимн підхопили автономісти, які мали на салі, здається, більшість, і фенциківцям-націоналістам не лишалось нічого, як перервати бійку, стати „на позір" і — прилучитись до співу.

Так шумний „зізд карпаторусского студенчества", скликаний „Центр. Союзом Подкарпатско-Русского Студенчества", закінчився *новим скандалом*, не першим і не останнім серед наших москвофілів на Закарпатті.

Польська хроніка.

ПОЛЬСЬКА ГОСПОДАРСЬКА ПОЛІТИКА В ЧАСІ КРІЗИ. — її РЕЗУЛЬТАТИ.

Під тим наголовком помістив І. Матушевський велику статтю в льондонських „Фіненшел Нюс", а переклад її принесло багато польських газет. Ми дамо тут тільки невеличкий уривок з неї.

Які результати дала госп. політика Польщі? — питає автор і відповідає:

Польща є одним з найдешевших країв. Польща задержала золотий стандарт. Таке зіставлення дуже рідке, бо дешеві є сьогодні переважно ті краї, які кинули голд-стандарт. Краї, що його втримують, мають великі трудноші в міжнародній торговлі з уваги на внутрішню дорожнечу. Кошт прожитку в Польщі є менше-більше вдвоє нижчий, ніж у Німеччині, а 50 відс. нижчий ніж у Франції. Разом з тим торг. біляно Польщі, починаючи від половини 1929 р. постійно активний, усі закордонні довги (з винятком воєнних) Польща платить безпереривно і негайно. Буджетові дефіцити років 1930-34 повністю покриті, а заразом задовження скарбу збільшилось тільки на яких 20 міл. фунтів. Польські банки не звісили своєї діяльности ні на годину, хоч був крах в Австрії, Німеччині і в Америці. Ощадности за роки крізи зросли дуже поважно, бо піднеслись від 1928 р. до 1934 на 117.7 проц.

Вказавши на стільки плюсів, п. Матушевський не забув згадати і мінусів: безробіття, некорентовні ціни сільськогосп. продуктів, високі податки (і більш нічого...) Що добробуту в Польщі нема — то вину несе не польська госп. політика, але міжнародні торговельні відносини. „Світ творить господарську цілість"

БІЛЯНС ЗАГРАНИЧНОЇ ТОРГОВЛІ ПОЛЬЩІ.

Останні підсумки ввезених і вивезених вартостей у місяці грудні позволяють уже на огляд цілорічного білянсу за рік 1934. Його активне сальдо значно вище ніж у році 1933, бо дає 178,280 тисяч проти 133 міліонів. Щоправда далекий він іще від висоти 1932 року (+222 міл.), а ще дальший від 1931 року (+ 411 міл.). Проте поправа очевидна.

ОПЛАТИ НА ФОНД ПРАЦІ ВІД 1. ЛЮТОГО.

Від 1. лютого ц. р. треба вплачувати оплати на т. зв. „Фонд Праці" не до Сусп. Обезпечальні, а до урядів Фонду Безробіття. Речинець вплат: до 20. чергового місяця. Їхня висота: 2 проц. від брутто-заробітку (по половині працівник і хлібодавець).

ПІСЛЯ ПЕРЕБУДОВИ КООПЕР. ОРҐАНІЗАЦІЇ. ЛІКВІДАЦІЯ „ЗЄДНОЧЕНЯ".

На засіданню ліквідаційної ради варшавського „Обєднання союзів рільничих кооператив" 8. ц. м. вибрано ліквідаційну комісію. Все майно призначено згідно зі статутом на видавництво ім. Стефчика при Кооп. Наук. Інституті.

СТУДІЮЮТЬ ГОСПОДАРСЬКІ ПРОБЛЕМИ СХІДНИХ РАЙОНІВ.

При „Т-ві Розвою Східних Земель" у Варшаві зорганізовано гурток економістів, який має збирати матеріяли про господарське життя на „сх. кресах" і їх опрацьовувати.

АДМІНІСТРАЦІЙНІ КАРИ.

В журналі „Вядомосці Статистичне" находимо цифру стягнених з населення Польщі адміністраційних кар в р. 1933—1934. Є вона на 129.380 зол. більша ніж у р. 1932—1933 (зол. 1,144.959 проти зол. 1,015.579). З гльобальної суми приходить на львівське воєвідство 77.212 зол., на станиславівське 57.779, на тернопільське 47.930 зол. На жаль не знаємо скільки з того заплатило українське населення. Цього статистика не розріжняє.

Світова хроніка.

ЗАВДАННЯ 1935 РОКУ.

Чеський часопис „Злін", що його видає промисловець Батя, розглядаючи те, що приніс минулий рік, пише: По всій імовірності рік 1935 буде роком живої господарсько-політичної активности. Найважнішим завданням року 1934 був мир. І треба бути вдячним державним діячам, що всю свою інтеліґенцію ужили на те, щоби зберігти мир. Не можна їм ставити у вину, що вони не змогли вже посвятити такі самі сили іншим завданням. Завданням 1935. року буде: хліб. Справжніми державними мужами будуть ті, які дадуть народнім масам можливість праці, можливість заробити на хліб щоденний.

ОСЯГИ МИНУЛОГО РОКУ З БЛИЗЬКОЇ ПЕРСПЕКТИВИ. — НОВОРІЧНІ ЗДОГАДИ.

Є дві правди: правда обєктивна і субєктивна. Це можна було собі нагадати читаючи перегляд госп. осягів за минулий рік. Оцінка тих самих явищ інакша в колах близьких до уряду й інша в дальших від нього колах, які можуть спромогтись на обєктивність. І це таке скрізь з Америкою включно. Хоч занадто близька перспектива не дозволяє на орудування цифрами з цілого року, то проте господарські публіцисти, спираючись на даних, які вже є, пробували дати синтезу господарських явищ минулого року, з далекойдучими висновками. Хоч спровола — а все таки (заявляє більшість) ідемо до кращого. Та те краще своїм змістом дуже таємниче.

В. Н—вич.

З нових видань.

ІВАН ЗУБЕНКО: *ФАТУМ*. Повість із 1917—1920 рр. ст. 136. *ГАЛИНА*. Повість із часів визвольної боротьби. Коломия 1934. Накладом В-ва „Ока".

Перша з цих повістей, яку точніше можна би назвати оповіданням, бере за тему події визвольної боротьби. Наш земляк щирий і беззастережний патріот Іван Степовий захоплюється революцією, яка має принести волю батьківщині; його захоплення ділить енерґійна та інтеліґентна дівочка Мері, донька великого багатія, фабриканта. Хоч уся рідня Мері робить усе, щоб не допустити до подружжя зі Степовим, вона виходить за нього заміж. Тимчасом революційні події поглиблюють конфлікт між Степовим і його жінкою. Вона дивиться на визвольний український рух як на шовінізм, що зраджує справжні гасла революції і схиляється у своїх поглядах до большевиків, які ближчі її світоглядові та психіці. Дарма, що Мері висловлює ці погляди перед своїм чоловіком, він вірить їй беззастережно і вона стає свідком одної таємної, дуже важної наради, орґанізаторів наступу проти большевиків. Мері використовує ці інформації, щоб через членів своєї рідні, большевиків, передати де треба. Це стає причиною розгрому національного війська.

Степовий довго кохає свою жінку та обороняє її. Але її рідня завела таку інтриґу, що він не всилі дати собі раду з нею. Коли боротьба народнього війська із большевицьким затягається і Степовий іде на фронт, він тратить жінку з очей. Згодом виявляється, що вона проводить одним большевицьким віддлом і він мусить, не зважаючи на все своє почування для неї, приклασти руку до її засуду.

Друге оповідання „Галина" утримане в тій самій манері, хоче використати сенсаційні моменти революційного крутіжу, де змінялись погляди та почування. Тут змальована трагедія молодої жінки, залишеної вояком, що йде на фронт. Він залишає її під опікою друга, що під впливом подій зміняє для карієри свої національні погляди на большевицькі. На становищі всесильного комісаря хоче використати нагоду і здобути Галину, дружину свого приятеля. Галина, вірна своїм переконанням, не хоче користати з ніяких пропозицій, але приходить мент, коли вона мусить жертвувати своєю особою, щоб врятувати полонених провідників земляків у руках большевиків. Завдяки її жертві, національні війська поправляють свою ситуацію. Коли чоловік Галини вертається, згодом довідується про всю правду. Боротьба себелюбства і — любови батьківщини з ефектовним фіналом.

Проблеми, яких торкнувся автор в обох оповіданнях, дуже поважні і нелегко дати собі з ними раду. У „Фатумі" і „Галині" вони поділені між сензацію популярних повістей і міркування на патріотичні теми. Ці міркування, що часто переходять у прозову лірику, виглядають так:

„Чорні дні настали для Української Армії.

Як ранений лев, відступала вона перед удесятеро сильнішим ворогом, зализуючи рани й, коли треба, вишкірюючи зуби, кігті. Аж нарешті спинилася, стиснена з усіх боків, у страшнім „чотирокутникові (!) смерти".

„Та не відступ, не втрата терену страшне. Інший, грізніший ворог підступно підкрався й нищив здорове тіло армії. Зневіра, розпука та їх жахлива сестра: чорна зрада.

„Ось рознеслася чутка, що отаман Блакитний перейшов до большевиків та ще й захопив із собою державний скарб.

„А от, як луна, нова вістка: отаман Тамусенко пробував напасти на уряд, арештувати його й зробити державний переворот.

„І почали діти одної Неньки самі на себе „крамолу“ кувати, а чужі з усіх сторін приходили з „побідами“ на Землю Українську.

Невесела година настала“.

Все ясно, просто і навіть декого може зворушувати.

м. р.

НОВИНКИ

— **Робітня футер Юліяна Глушевського, Львів, пл. Капітульна 3, І. пов. Тел. 54 46.** 395 90-?

— **Ще про вибух бомби під Веринею.** Як ми вже повідомляли, невідомі люди закопали в Верині дубовий хрест на місці, де поліція зловила Біласа й Данилишина. Хрест той поліцай приказав усунути й тоді вибухла закопана там бомба. Від вибуху згинув один гром. сторож, один був ранений. Як повідомляє польська преса, підчас вибуху надійшов із ліса побережник Іван Сенишин. Ті, що закопали хрест, боялися, щоб побережник їх не зрадив, тому розброїли його, відпровадили та вбили кількома вистрілами. Поліція, як твердить згадана преса, повела слідство, арештувала виновників і разом із річевими доказами відставила їх до суду.

— **Львівська хроніка.** З текстильної крамниці Рапапорта при вул. Легіонів 33 злодії вкрали товару вартости 5.000 зол. — З хати Маєра Рубіна при вул. Бернштайна 3 вкрали гардеробу та столову заставу вартости 2.400 зол., в Н. Штаркета (Рапапорта 19) забрали одяг, срібні ліхтарі й ін. вартости 2.000 зол., Шулимові Енгельсбергові (Шумлянських 11а) столову заставу й гардеробу вартости 1000 зол. — З хати управителя бюра дирекції держ. лісів (Хорущини 17) злодії вкрали три футра вартости 2.000 зол. — Чотири апаші виконуючи присуд „діntойри“ поранили на пл. Бернардинській злодія Карла Двожака. Оставили раненого, опісля побили тяжко фякра Йос. Мельца та здемолювали ресторан Шталя при вул. Сикстуській 37, тому, що реставратор не хотів їм подати напитків. Поліція арештувала авантурників. — Умово хорий Роман Маньковський вибив шибу в Великому Театрі. Поліція арештувала Маньковського. — Ів. Слівінському як виходив з театру „Ріжнородностей“ вкрав злодій портфель із 100 зол. і документами. — У трамваї на вул. Жовківській злодій вкрав портмонетку з 12 зол. Софії Станиш. — На вул. Сикстуській ч. 12 при ношенні вугля посовгнувся сторож дому зпід ч. 32 Фр. Лінк. Помер до кількох хвилин, бо вдарив головою об мур. — Поліція викрила на Замарстинові в хаті безробітного мельника Ів. Якобше фабрику 5- і 10-золотівок, якого застала при фабрикації грошей. Найшли причандали, хемікалії, багато матеріялу аліяжевого, форми до виробу монет і 15 штук фальшивих 5-золотівок. Якобшого арештували.

— **Краєва хроніка.** У Дрогобичі поліція арештувала шлюсаря Йос. Лободича та Дм. Коваля теж шлюсаря, як пускали в обіг фальшиві 50-сотиківки й 1-золотівки. В хаті Лободича найшли форми, відливи та багато недокінчених фальсифікатів. — У Сколім схопили в авто 11-літнього сина Маркуса Кеслера зі Львова, який не живе з жінкою. Авто з дитиною поліція придержала в Синевідську. — Гр. Кірман із Деражич (Борисlавщина) жартом вложив на голову Ант. Мазура ведро з гашеним вапном. Вапно попарило Мазурові очі. В грізному стані відвезли його до шпиталю. — У Бориславі найшли вбитого 20-літн. лісового практиканта Івана Гриня. Застрілили його мабуть лісові злодії.

— **Вовки.** На Поліссі показалися стада вовків. На них уладжують облави при участи мисливців із Варшави та місцево населення. Також багато вовків появилося на Виленщині, що заподіюють великі шкоди.

— **50 ст. морозу, 18 ст. тепла.** В горішнім бізі Амуру було в неділю 50 степенів Цельзія нижче зера. На Кримі тогож дня було 18 ст. тепла.

— **Засудили Адамовичів.** Федеральний суд присяглих у Брукліні признав братів Адамовичів винуватими нелегального виробу спірту. Оборона внесла касацію.

— **Смерть визначного моряка.** В Німеччині помер недавно Карло Полляк, один із старших капітанів на службі північно-німецького Льойду проживши 77 літ. Довший час він був командантом корабля Джордж Вашінгтон, яким прибували українські еміґранти до Америки через Бремен. В часі вибуху війни був він командантом корабля „Кронпрінцесін Цецілія“ і вславився тим, що як був на морі, три дні віддалення від Ню Йорку і дістав вістку про вибух війни, він заховав на дні моря скарби, які віз з Америки до Німеччини, а сам перебився поміж англійські кораблі до Америки і тут причалив до пристані Бар Гарбор, в стейті Мойн. В порті інтернували корабель на цілий протяг війни, доки Америка не сконфіскувала його, а капітан Полляк пішов на інтернування до Форт Оґлторп в Джорджії після вибуху війни між Америкою й Німеччиною. Тут заанайомився ближче з інтернованими українцями, м. ін. з д-ром С. Демидчуком. Відносився дуже прихильно до змагань українського народу. Полляк був знаний з ріжних морських пригод і був відзначений ріжними декораціями, німецькими та заграничними.

— **Ґрафиня Толстая вірить в упадок большевизму.** Дочка славного російського письменника графа Льва Толстого, Олександра Толстоя, перебула 12 літ під большевицькою владою, а чотири роки живе в Америці. Спершу жила під Філядельфією, а тепер на фармі у стейті Конетікат. Відтам приїхала була на противбольшевицьке віче, що відбулося в Ню Йорку 16. грудня. Перед вічем обступили її репортери ґазет і засипали ріжними запитами. — Пані, чи не почуваєтесь відірваною від світу на самітній фармі? — Зовсім ні. Ню Йорк це Богом прокляте місто. У вас нема ні повітря ні природи. А я на своїй самотині маю також все те, що й ви тут маєте — маю книжки, журнали, ґазети, і чую в радіо тусаму музику що й ви. Я займаюсь фармою і курми, але теж можу читати, писати й виїздити та давати лекції на ріжні теми. — Як думаєте, чи в Росії настане зміна? — Без сумніву прийде час визволу з большевицького ярма. Сьогодні там чорно як чорна ріля, поволочена бороною, але як швидко ріля зазеленіє, таксамо і в Росії, що сьогодні поволочена бороною, виросте нова зелень.

СПОРТ.

ГАКІВКОВІ МИСТЕЦТВА ПОЛЬЩІ.

ЛЬВІВ. Лехія — К. Т. Г. 6:1 (2:0, 3:1, 1:0).

КРАКІВ. Краковія — Погонь 4:1 (2:0, 0:0, 2:1).

ВАРШАВА. Чорні — Варшавянка 4:2 (4:1, 0:1, 0:0).

ТЕРНОПІЛЬ. Креси — Гасмонея 3:0. Змагання за вхід до А-кляси.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Великий Міський Театр.

Вівторок, 15. І. год. 7·30 веч. „Роскішна дівчина“.

Театр Ріжнородностей

Вівторок, 15. І. год. 7·30 веч. „Нічні дети.“

Міжнародній турнір мистців дужання за чашу серед. Европи на 1935 р. в салі Колесею при вул. Сонишнів. Початок змагань в год. 9 веч.

Кіна.

АДРІЯ: „В погоні за чорною маскою“ „Словайте ваші світки“

АПОЛЬО: „Ігумен Кордецький“ (Оборона Ченстохови) з Кар. Адвентовичем

АТЛЯНТИК: „Пан без мешкання“.

ВАНДА: „Погасаюче полум'я“, „Рай відростків“.

ҐРАЖИНА: „І щож далі, сіра людино?“, „Дозвольте нам жити!“

КАСІНО: „Світ сміється“ (совітська комедія).

КОЛІСЕЙ: „На дні океану“ й ревія.

КОПЕРНИК: „Смерть відпочиває“.

МАРУСЕНЬКА: „Велика подія“ та ревія.

МІРАЖ: „Газард життя“, „Кохає, любить, шанує“.

МУЗА: „Танок кохання“.

ПАЛЯС: „Циганські мельодії“.

ПАН: „Імператриця“ з Марленою Дітріх.

ПАСАЖ: „Романс Маньки Грешиної“ „Піонірн Тексасу“.

РАЙ: „Радісна година“, Мікі-Мавс.

СВІТ: „Піснею завойовую світ“.

СОНЦЕ: „Марш Ракочія“ та ревія.

СТИЛЬОВЕ: „Тайна малої Шерлі“ та ревія „Карнавалові пампушки“ (виступ Стефи Стадницкивної).

УТІХА: „Смерть і загадка“ (Гарі Піль) і ревія.

ХИМЕРА: „Вкрадено людину“ (Лілі Даміта, Анрі Гара).

Закордонне радіо.

Вівторок, 15. січня 1935.

Відень (506,8) 15·45 Солісти, 17·25 Шведська музика, 19·30 Два фортепіяни, 21·15 Легка віденська музика, **Братислава** (298,8) 17·05 „Перепрошую тисячу разів“ муз. комедія, 21·40 Гумор у слов. нар. пісні, **Брно** (325,4) 21·20 Сучасна рос. муз., **Кошиці** (259,1) 18·00 Для Закарпаття (нар. пісні), 19·30 Модні пісеньки, **Мор. Острава** (269,5) 17·30 Форт. твори Черстера, **Прага** (470,2) 17·50 Спів, 21·40 Форт., **Париж** (1648) 13·00 Симф. поранок, 21·45 Кабарет, **Білгород** (437,3) 13·15 Пісні, **Берлін** (356,7) 17·30 Тріо А-моль Реґера, 18·30 Брамсові пісні, 20·10 Популярна музика, 22·30 Моцартові твори, **Гамбург** (331,9) 20·10 „Клівія“ оп. Достала, **Кеніґсвустергавзен** (1571) 17·30 Вес. авд., 19·20 Співаюча молодь, **Кельн** (455,9) 19·20 Моцартові твори, 20·10 Тріо цитристів, 20·30 „Дуель ум Лібе“ оп. Донгофа, **Мінхен** (405,4) 17·30 Єсенові пісні, **Будапешт** (550,5) 12·05 Циг. муз., 20·10 Спів, **Будапешт II.** (227,1) 18·45 Спів, **Мілано** (368,6) 20·45 „Три ґрації“ оп. Легара, **Рим** (420,8) 13·00, 17·10 Муз.

Середа, 16. січня 1935.

Відень (506,8) 15·20 Для дітей, 17·05, 19·40, 22·15 Музика, спів, **Братислава** (298,8) 17·10 Твори Фіґуш-Бистрого, **Кошиці** (259,1) 13·35, 17·05 Для Закарпаття, **Прага** (470,2) 11·05 Сальон. музика, 19·10 Війсьḱ. орх., **Париж** (1648) 13·15 Концерт, 21·00 „Луція з Ляммермуру“ оп. Доніцетія, **Білгород** (437,3) 13·15 Пісні, **Берлін** (356,7) 16·00 Довкола кохання, пісні, музика, 21·10 Концерт (соліст Ґеберґ), 22·30 Нім. оп. музика, **Кеніґсвустергавзен** (1571) 17·30 Солісти, 18·50 Трубна музика, **Ляйпціґ** (382,2) 18·00 Скрипка, **Мінхен** (405,4) 14·20 Солісти, 18·50 Фортепіян, **Будапешт** (550,5) 17·30 Пісоньки, 20·50 Швайц. нар. музика, 22·20 Циг. музика, **Мілано** (368,6) 11·30, 13·10 Легка музика, **Рим** (420,8) 21·00 „Травіята“ оп. Вердія.

Львівське радіо.

Середа, 16. січня 1935.

6.46 Ранішня авд., 7.20, 22.00 Реклям. концерт, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Метеор. вістки, 12.05 Огляд преси, 12.10 Концерт, 13.0 Полудн. денник, 13.05 Оп. арії з гр. пл., 15.30 Експорт, 15.35 Біржа, 15.45 Фрагм. „Нічних летів“, 16.00 Ревія „Старої Банди“ з Варшави: „Знову „бандити“ (з Ярошем), 16.45 Хвилинка звітів для ст. дітей, 17.00 Оперетковї арії з гр. пл., 17.25 Легковаження домашньої праці (гутірка для жінок), 17.35 Спів у супр. фортепіяну, 17.50 Спорт порадник, 18.00 Наукова стенографія, 18.12 Сільва рерум, репертуар театрів, 18.15 Транс.: форт. тріо ц-моль оп. 101, 18.45 Господарський відчит, 19.00 У країні колисанок (із гр. пл.), 19.20 Гутірка, 19.30 Твори на ксильофон із гр. пл., 19.50, 19.56 Спорт. вістки, 20.00 Вечір циг. романсів, 20.45 Вечірній денник, 20.55 Як працюємо, 21.00 Шопенівський концерт, 21.30 Трибуна кінового видця (Юр. Тепа), 21.40 Скрипка (Ірина Дубицька) в супр. форт., 22.15 Здоровлю тебе гр. платою, 22.30 Танк. музика, 23.00 Комунікати.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Долар у Львові у приватних оборотах 5·25—5·27 зол.

Нім. марка 1·90—2·00, фр. франки 34·85—34·90, шв. франки 171·30—171·70, фунти стерлінги 25·80—26·10, австр. шілінги 99·00—100·00, чеські корони 21·50—21·80.

Золото: Долари 8·910—8·930, Франки фр. 34·30—34·60, Дукати 81·50—82·00, Корони 36·20—36·50, Рублі 45·50—46·30.

Срібло: Корони 0·32, Рублі 1·25, Фльорени 0·07—0·08.

ЗБІЖЕ.

Ціни парітас Підволочиська льоко Львів

	Підволочиська від — до	Львів від — до
Пшениця одноц.	16·50—16·75	
Пшениця збірна	15·25—15·50	17·00—17·25
Жито одноцілє	13·50—13·75	15·25—15·50
Жито збірне		14·75—15·00
Ячмінь одноцілий	14·00—14·25	
Ячмінь на мливо	13·25—13·50	14·25—14·50
Ячмінь паст.	13·00—13·25	
Овес од. незам. 473	12·75—13·25	14·75—15·25
Овес од. незам. 459	12·00—12·50	14·00—14·50
Овес од. легко зам.		13·00—13·25
Овес зб. легко зам.	10·50—10·75	12·50—12·75
Овес одноц. л. зам.		11·50—11·75
Овес збірн. зам.	9·25—9·50	11·25—11·55
Кукурудза краєва	16·00—16·50	
Бараболя промис. 16 % скроби	2·75—3·00	
Фасоля біла з міш.	17·00—21·00	
Фасоля краса „	16·00—16·50	
Горох Вікторія	40·00—45·00	
Горох пів Вікторія	30·00—34·00	
Горох польовий	22·00—25·00	
Горох зелений	25·00—27·00	
Горох Фольґера	27·00—30·00	
Бобик	12·50—13·00	
Вика чорна	16·00—17·00	
Вика сіра	14·50—15·50	
Сіно сол. прасов.	6·00—7·00	
Солома прасов.	3·50—4·50	
Гречка на мливо	12·50—12·75	
Гречка паст.	11·75—12·00	
Льон	45·00—46·00	
Лубін синій	7·00—7·25	
Ріпак озимий	39·50—44·40	
Ріпак літній	34·00—37·00	
Крупи гречані	24·00—26·00	
Просо краєве	15·00—16·50	
Макухи льняні	14·50—15·00	
Кон. черв. нат.	105·00—115·00	
Конюш. чер. вільна від кан.	125·00—135·00	
Кон. черв. насін. вільна в. хв.	140·00—145·00	
Кон. біла нат. вільна від кан.	80·00—100·00	
Кон. біла вільна від кан.	110·00—135·00	
Мак синій	37·00—42·00	
Мак сивий	31·00—32·00	
Мука пш. I. Б.		32·50—33·00
Мука пш. I. Ц.		30·00—30·50
Мука пш. I. Д.		28·50—29·00
Мука пш. I. Е.		28·00—28·50
Мука пш. II. Ц.		26·00—26·50
Мука пш. II. Д.		24·00—24·50
Мука пш. II. Е.		22·00—22·50
Мука пш. II. Ф.		20·50—21·00
Мука пш. II. Г.		17·00—17·50
Мука пш. III. А.		13·00—13·50
Мука пш. оазова		18·50—19·00
Мука житня I. кат. до 55%		26·00—26·50
Мука житня I. кат. до 65%		24·00—24·50
Мука житня II. к. ситк. до 70%		15·00—15·50
Висівки житні	7·00—7·25	
Висівки пшен. гр.	7·75—8·00	
Висівки пшен. сер.		8·50—8·75
Висівки пш. мілкі	8·50—8·75	
Висівки ячмінні	8·00—8·25	9·50—10·00
Крупи ячмінні гр.		22·00—23·00
Пшоно		29·00—31·00
Пенцак		22·00—23·00
Мішки ужив. 1 шт.		0·99—1·00

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло“. З друкарні Вид. Спілки „Діло“. Львів, Ринок 10.